

Van een uiterlijke naar een innerlijke kerk

Vóór de godvergeten storm weer gaat liggen. Enkele reflecties door Philippe Gits, yoga docent.

Het 'karma' van de kerk

Naar aanleiding van de documentaire 'Godvergeten' is er nu weer 'het een en ander' te doen over de kerk. Ik kan mij nog goed herinneren dat ik net voor het pedofilieschandaal in België uitbrak (maar ook nog later) de werking van de kerk onderzocht heb, met de kerk bedoel ik dan de katholieke kerk met haar geïnstitutionaliseerd geloof.

Het spreekt voor zich dat de kerk aan de basis ligt van de Europese cultuur. Onderwijs, kunst, economie, gezondheid en natuurlijk de sociale omgangsvormen zijn allemaal minstens 1500 jaar sterk beïnvloed door de kerk. Maar zoals we allemaal wel weten heeft de kerk ook enkele heel donkere en zelfs bloederige bladzijden die regelrecht naar Rome, naar het Vaticaan en zelfs naar de Heilige Stoel of de paus leiden.

Om te beginnen zijn er de vele vervolgingen van andersdenkenden zoals de katharen en de heksen met onnoemelijk veel leed door sociale uitsluiting, marteling en het regelrecht uitroeien van deze andersdenkenden. Dit alles ter eer en glorie van de kerk. De Katharen werden bijvoorbeeld vervolgt omdat de bevolking, vooral in Frankrijk, en de plaatselijke notabelen de katharen met veel sympathie benaderden, dit ten nadele van de kerk. De bisschoppen die opgeroepen werden om daar iets aan te doen deden dit niet van harte en dus greep de paus dan maar persoonlijk in.¹ Zo had je het bloedbad van Béziers in 1209 waar in enkele luttele dagen zo'n 20.000 mannen, vrouwen en kinderen afgeslacht werden. De inquisitie om niet alleen de katharen maar heel veel andersdenkenden te vervolgen ging nog vele eeuwen door.² De uitspraak dat het vervolgen van andersdenkenden nu eenmaal iets van alle tijden is klopt helemaal niet. Het is niet de kerk die de tijdsgeest gevolgd heeft, welnee, het is de kerk die de tijdsgeest gevormd heeft.

Ook recenter als je WOII bestudeerd kan je niet om de rol van kerk heen. Meer bepaald de rol van kardinaal Pacelli, de latere paus Pius XII, die voor WOII verantwoordelijk was voor het concordaat met de Nazi's neemt hier een centrale plaats in.³

Het gevolg was niet alleen dat deze afspraken of dit concordaat meer macht gaf aan het Vaticaan ten nadele van de bisschoppen en de gelovigen maar ook meer macht aan de Nazi's. Dit heeft zeker een rol gespeeld in het ontstaan van WOII.⁴

Als je denkt dat de kerk momenteel haar wilde haren verloren heeft dan moet ik jullie helaas teleurstellen. De kerk is een huis met vele deuren en veel onderaardse gangen. Als ik mijn Duitse collega's uit Bayern hoor praten dan knipper je toch eens met je ogen. Niet zelden hoor je dat collega's moeten verhuizen omdat de kerk hun uitsluit. Ze kunnen geen zalen meer huren om yogales te geven, ze worden verdacht gemaakt dat ze in een sekte zitten waardoor ze sociaal uitgesloten worden en in existentiële crisissen terecht komen en dit anno 2023.

De vrije mens versus de priesterwijding

Om te begrijpen waarom de kerk dit doet is het belangrijk om meer inzicht in de uniciteit van de mens te krijgen. Een mens is in staat om zijn instincten te overwinnen en op basis van logisch gevormde gedachten beslissingen te nemen en daarvoor verantwoordelijkheid op te nemen. Hij kan

zijn denken en zijn handelingen op elkaar afstemmen en zo harmonische en opbouwende krachten vormen. Een mens kan uiterlijke vormen creëren maar hij kan dit ook innerlijk. Zo kan hij empathisch meevoelen om anderen te ondersteunen.

De mogelijkheid om het dierlijke te overstijgen is ons gegeven. Wij hebben geen instituut noch een priester nodig die ons de zegen geeft. Hier knelt het schoentje want „de zegen“ betekent de geest en dus de goedkeuring om iets te mogen doen. De kerk heeft echter de geest geclaimd en dit is iets uit een ver verleden, nl. uit het concilie van Constantinopel anno 689.⁵ Tijdens dit concilie heeft de kerk „de geest“ bij de mens afgeschaft en leefde „de geest“ enkel in de kerk, in een instituut. Men heeft toen beslist dat de gewone mens enkel een ziel en een fysisch lichaam heeft en geen geest. In werkelijkheid heeft iedere mens naast een fysisch lichaam en een ziel (het gevoelsleven) ook een geest (of een ik).

Denk maar eens na welke gevolgen dit afschaffen van de geest bij de mens heeft. Bij alle belangrijke beslissingen in het menselijk leven moet je eerst naar de kerk om de zegen of de goedkeuring te krijgen of om iets te bestendigen. Het begint al bij de geboorte met de doop, vervolgens met de plechtige communie en later met het huwelijk. Zelfs als je gestorven bent moet het lichaam toch nog eerst naar de kerk om de zegen ontvangen want anders kom je zeker niet in de hemel. Op die manier kon de kerk de mensen gedurende vele eeuwen indoctrineren en haar macht op haar uitoefenen. Diegenen die de moed vonden om de geestelijke kracht zelf voort te brengen en zelf verantwoordelijkheid voor hun daden opnamen werden hartstochtelijk vervolgt. En dan spreken we nog niet over de vele verboden die de kerk oplegt aan niet-gelovigen; euthanasie, abortus, etc.

De priesterwijding

We kunnen deze gruwel van vervolgingen en van de pedofilie enkel begrijpen als we ook een blik werpen op de priesterwijding. Tijdens deze dienst geeft de priester zich volledig over aan Christus maar ook aan de kerk via een rituele bisschoppelijke zegen. De bisschop heeft deze zegen van de vorige bisschop en dit gaat zo terug naar Petrus die de zegen van Christus ontvangen heeft. Zodoende staat de priesterwijding in een directe lijn met Jezus Christus en voelt de clerus zich daardoor een bevoorrechte elite.⁶ Alleen, een wijding is hoogstens een uiterlijk ritueel. Je kan het geestelijke nooit door een zegen ontvangen. Iedereen moet deze geestelijke kracht door eigen denken, rijpheid, inzet, ervaring en vooral door inzichten in de werking van de ziel en de geest zelf ontwikkelen. De opname in de Christelijk kerkelijke gemeenschap door een priesterwijding is een passieve geestelijke initiatie en verzwakt ze eerder de priester i.p.v. hem te versterken. Als een priester de zegen ontvangt bestaat het gevaar dat hij vervolgens geen eigen inzet meer doet om nog echt op zoek te gaan naar geestelijke inzichten en om deze inzichten praktisch met zijn medemensen in verbinding te brengen. De levendige verbinding tussen geest en medemensen ontbreekt. Wanneer deze zoektocht en verbinding met de medemensen ontbreekt kan de priester helaas door nefaste invloeden opgezocht worden. Het getal dat de ronde doet is dat er pakweg 10% van de geestelijke⁷ zich aan dergelijke praktijken vergrepen zouden hebben.

De kerk als instituut is enkel bezig met een uiterlijk geloof en dit is in wezen niets anders dan de vrijheid van de mensen af te nemen. Hoe kan je dit het best afnemen dan via afgrijselijke handelingen met de kinderen. De geestelijke is door zijn passieve levenshouding niet in staat om zelf levenskrachten te ontwikkelen en doet dit nu door deze seksuele handelingen. Hij doodt op die manier de ziel van het kind om zelf te kunnen leven en om macht te kunnen uitoefenen. Zodoende is pedofilie niet zozeer een seksuele handeling maar drukt het veeleer de zwakte uit om zelfstandig levenskrachten te ontwikkelen en omdat hij op die manier zijn macht op de anderen kan blijven uitoefenen.

De uiterlijke kerk verplaatst zich naar binnen

Helaas leeft er in ons een gevoel dat we niet in staat zouden zijn om zelf te denken en om een verantwoordelijkheid voor onze daden af te leggen. Ook nu nog menen velen dat ze de 'zegen' nodig hebben. Dit is het karma van de kerk dat in quasi ieder van ons leeft.

Deze zegen of deze goedkeuring zoeken we nu natuurlijk niet meer bij de kerk maar zoeken velen deze goedkeuring bij de politiek, bij de wetenschap, bij onze chef,... Dit gebrek aan zelf denken, of liever niet weten dat we zelf kunnen denken om van daaruit scheppend actief te zijn heeft een rechtstreekse verbinding met de kerk en op die manier kan je zelfs zeggen dat de oorzaak van de depressie(epidemie) rechtstreeks met de kerk in relatie staat. Want door zelf te denken ontwikkelen we een inhoud in ons leven en kunnen we op die manier een stabiel zelf-gevoel vinden.

Wij mensen zijn in staat om zelf te denken om van daaruit inhoudelijk ons leven te vormen. Wij kunnen door objectieve waarneming een kracht in ons doen ontstaan waardoor wij onze treurigheid kunnen overwinnen, waardoor wij met elkaar in relatie kunnen treden en waardoor wij krachten kunnen vrijzetten. De mens is een vrij wezen van zodra hij zelf observeert en denkt en wanneer hij vanuit een klare waarneming op zijn medemens toestapt. Op die manier kunnen wij de uiterlijke kerk, die geen zeggenschap mag hebben over ons, op een innerlijke manier tot ontplooiing brengen. Op deze manier overwinnen wij langzaam de uiterlijke kerk en transformeren we het naar een innerlijke kerk van broederlijkheid en ontstaat er een kerk dat door de mensen zelf gevormd wordt.

Tekst geredigeerd door Rudiger Wouters, waarvoor dank.

¹ In totaal zijn er 33 pausen rechtstreeks verantwoordelijk voor de inquisitie of de vervolgingen die op het Europese continent plaats vonden. Met Europees wordt werkelijk gans Europa bedoeld, van pakweg Sicilië tot de Noorse landen.

² Zo is er een ganse groep mensen, andersdenkenden die door de kerk vervolgd werden. Wie hier meer wenst over te horen kan hier terecht: <https://www.artsenvrijheid.be/blog/philippe-gits-symposium-alliantie-voor-vrijheid-27-maart-2021/>.

³ https://nl.wikipedia.org/wiki/Paus_Pius_XII#Kardinaal_en_staatssecretaris, uittreksel uit deze Wikipedia bladzijde: "Door dit verdrag was het mogelijk om het katholieke geloof in Duitsland ongestoord te beleven. Achtereenvolgende Duitse regeringen hadden vanaf Otto von Bismarck de Katholieke Kerk in haar mogelijkheden beperkt. Maar de prijs was dat het Vaticaan Hitlers bewind erkende. Sterker nog, doordat de rooms-katholieke Centruumpartij instemde met de zogenaamde toestemmingswet werd het parlement buitenspel gezet en kon Hitler met onbeperkte macht gaan regeren. Een ander element uit dit verdrag was dat de benoemingen van aartsbisschoppen en bisschoppen pas gedaan mochten worden nadat de rijkskanselier ervan in kennis was gesteld en er geen bezwaren van algemeen politieke aard bestonden. Omdat de ware aard van Hitler toen nog niet voor iedereen duidelijk was, werd het verdrag in 1933 als een groot succes voor de Kerk gezien. Toen een aantal toezeggingen uit het concordaat echter al heel snel een dode letter - en bijgevolg waardeloos - bleken, opende Pacelli een diplomatiek offensief."

⁴ Hiermee wil ik zeker niet alle schuld in de schoenen van de kerk leggen, zeker niet, maar de kerk is bij deze mede verantwoordelijk. Hitler had blijkbaar maar van één iets benauwd en dat was de katholieke kerk. Door het Concordaat af te sluiten had hij meer bewegingsruimte en had hij minder last van inmenging van de kerk in zijn beleid. Het blijft trouwens een eigenaardigheid dat Pacelli of liever Paus Pius XII tijdens de oorlog nooit een onvertogen woord over de Nazi's uitgesproken heeft via de radio. Dit tot verbijstering en ongeloof van Winston Churchill en Franklin D. Roosevelt.

⁵ https://anthrowiki.at/Viertes_Konzil_von_Konstantinopel

⁶ Deze uitspraak vind je terug in het boek van David Yallop, De kracht en de heerlijkheid: <https://www.hebban.nl/boek/de-kracht-en-de-heerlijkheid-david-yallop>

⁷ <https://www.hebban.nl/boek/de-kracht-en-de-heerlijkheid-david-yallop>